

Tootje Kado ontdekt haar
talenten

Tootje Kado ontdekt haar
talenten

El Varón

Schrijver: El Varón

Coverontwerp: Novarel

ISBN: 9789402152166

Eerste druk © november 2016 El Varón

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en /of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoofdstuk 1

De ogen van de kinderen in de klas waren op het scherm gevestigd. Meester Mark schreef op het digibord. Twee ogen keken wel die richting uit, maar zagen hele andere dingen. De twee blauwe ogen keken niet, ze starden. De ogen van Tootje Kado priemden bijna een gat in het scherm.

Haar lichaam zat netjes op een stoel aan een tafeltje in de klas. Haar hersenen waren druk aan het werk. Toch ontging haar hetgeen meester Mark opschreef en vertelde. Tootje Kado droomde. Met haar hoofd was ze niet bij de les aanwezig. Ze was op vakantie in Oostenrijk waar het heel mooi weer was. Pappa en mamma hadden daar voor een week een groot vakantiehuis gehuurd. Het was een vakantiehuis met wel vijf kamers. Met de twee badkamers daar nog bij hoefde niemand met douchen op elkaar te wachten. Oom Harry en tante Margriet met de neefjes Brammetje en Olaf waren meegegaan. Olaf was iets groter dan zij en Brammetje was twee. Vlak bij het vakantiehuis was een grote speeltuin waar je fijn kon spelen. Naast de speeltuin lag een wijde camping. De campinggasten hadden aparte wc's en douches. Speciaal voor de kinderen waren er kleine wc's en douches gebouwd. Tijdens haar verblijf in het vakantiehuis was ze wel twintig keer op een dag naar zo'n wc gelopen. De wc's waren speciaal voor prinsesjes en prinsen kinderen. Het leken tronen met prachtige gouden krullen boven de wc potten. De kranen zaten laag zodat kleine mensen er makkelijk bij konden. Het waren geen gewone kranen. De draaiknoppen waren van goud en hadden prachtige krullen. De muren waren lichtblauw en roze, haar lievelingskleur. Twee keer per dag ging ze daar douchen in een gouden badkuip. Met Olaf had ze leuk gespeeld. Met z'n allen, waaronder pappa, mamma, tante Margriet en oom Harry en de neefjes, hadden ze een berg beklommen. Vervolgens waren ze heel erg moe geworden, zelfs pappa. Ze hadden zich een keer vergist in een bergpad, waardoor ze de weg waren kwijtgeraakt. Onderweg zagen ze wel een prachtige waterval en mooie kiezelstenen op het pad. Olaf en zichzelf hadden vijf van de mooiste stenen mee naar huis genomen. Na afloop hadden mamma en tante Margriet geen zin meer gehad om te koken. Tot haar vreugde waren ze in een restaurantje gaan eten. Toen ze op hun bestelling zaten te wachten, kwamen er ineens muzikanten binnen. Ze droegen leren broeken en hoedjes met een groene veer. Ze zongen:

“Holadiee..., holadiaa...” Pappa, mamma en ook oom Harry en tante Margriet zongen mee. Dat was leuk. De dag daarna waren ze met een treintje naar een top van een hele hoge berg gegaan. Het was daar erg koud, maar wel heel mooi. Je kon net zo hoog en ver kijken als de vogels.

“Tootje, weet jij het antwoord?” O..., meester Mark vroeg iets aan haar.

Tootje keek nu niet meer alleen met haar ogen naar het scherm, maar ook haar hoofd werd wakker. Wat stond daar?

“Ik kan het niet goed lezen meester”, zei Tootje. Meester Mark bleef geduldig.

“Probeer het eens”, adviseerde hij. Tootje spelde het woord. Het waren maar drie letters.

“Uil en ree”, las ze hardop. Meester Mark was tevreden.

“Goed zo, Tootje. Jongens de uil en de ree zijn bosbewoners. Weet iemand van jullie nog een dier dat in het bos leeft?”

Er verschenen uitgestrekte vingers boven de hoofden van de kinderen. Tootje vond het een grappig gezicht. Ze had het warm. Eigenlijk wilde ze liever in de poppenhoek spelen met Rick. Jammer genoeg kon dat niet. Nu ze iets groter was geworden, zat ze in een leerklas. Juffrouw Silvia zag ze maar af en toe wanneer ze een enkele keer van meester Mark naar haar klas mocht om in de poppenhoek of in de bouwhoek te spelen. Maar meestal bleef ze bij meester Mark in de klas. Rick mocht niet bij juffrouw Silvia spelen. Hij was iets groter dan zij.

Na de vakantie waren andere kinderen in haar klas gekomen. Eigenlijk was zij bij meester Mark in de klas gekomen. In die klas zaten een aantal kinderen die zij niet kende. Zo was er een meisje dat Laura heette. Laura was ouder en groter dan zij. Er was een meisje dat Marga heette. Marga was ook iets ouder dan zij. Milka zat niet bij haar in de klas. Een enkele keer zag ze Milka bij de gymnastiekles. Maar ze speelden niet op hetzelfde schoolplein.

Bij meester Mark leerde ze alle letters van het alfabet. Ze kon al een beetje lezen. Woorden zoals; vis en vuur. Ik en maan. Boom en bos. Lezen was niet heel moeilijk. Schrijven wel. Een keer had ze op een verkeerde bladzijde in haar schrift geschreven. In het schijfschrift oefenden ze de letters door de voorbedrukte letters over te trekken met een potlood. Meester Mark vond het niet erg dat ze op een andere bladzijde was begonnen. Zodoende had ze de letter 'k' alvast geleerd.

Ze leerde ook cijfers bij meester Mark. Tot vijftig tellen kon ze al. Dat was een makkie. Tot honderd lukte haar ook. Er hoefde alleen maar

iemand te helpen bij de overgang van de tientallen. Cijfers schrijven was lastiger. De vijf was moeilijk en de drie. Deze cijfers schreef ze weleens tegenover gesteld (in spiegelschrift). De grotere kinderen moesten de jongere kinderen helpen van meester Mark. Ze hielpen bij het lezen of met rekenen of iets anders dat de jongere kinderen moeilijk vonden.

Meester Mark had groepjes gemaakt in de klas. Groep een, twee, drie, vier en vijf. Dat bleek makkelijk te zijn bij het helpen van de jongere kinderen. Zij zat in groepje drie. De tafeltjes van haar groep stonden in een vierkant tegen elkaar aan. Het meisje Laura zat tegenover haar. Rogier zat ook in haar groepje. Ahmed die een jaar ouder was, zat tegenover hem.

Hanneke, Rogier en Roel zaten bij haar in de klas. Die kende ze. En Rick en Henk natuurlijk.

“Oeff..”, wat was het vandaag saai op school. Je moest zo lang stil zitten. Gelukkig, daar ging de bel voor de pauze. In de pauze speelden ze politie en boefje of Mega Mindy.

Ze hoorde meester Mark zeggen dat alle kinderen naar de gang mochten om hun jas aan te trekken. Dat klonk haar als een muziekje in de oren. Vlug stond ze van haar plaats op en snelde naar de gang. Wanneer ze eerder in de gang was dan de andere kinderen kon ze makkelijker bij haar jas. Met haar jas aan liep ze naar buiten. Vandaag was ze een van de eerste op het schoolplein. Op Rogier na. Rogier was meestal het eerst buiten. Hij haastte zich in de hoop het schoolplein een minuut lang, alleen voor zichzelf te hebben. Ze had hem een keer gevraagd waarom hij zo snel buiten wilde zijn. Zijn antwoord was geweest dat hij graag even voluit over het schoolplein wilde rennen. Rennen was zijn hobby. In het weekeinde deed hij vaak mee aan wedstrijdjes die voor kinderen werden georganiseerd. Ze had raar opgekeken toen ze dat hoorde. Zij kon zich niet voorstellen dat rennen een hobby was. Toch rende zij ook op het schoolplein beseft ze toen ze er over nadacht. Het politie en boefje spel was erg leuk. Het Mega Mindy spel was ook leuk. Sinds kort speelden ze een nieuw spel. Dat ging over prinses Elza die alles in ijs had betoverd. Zij mocht prinses Elza zijn. Het klimrek was haar ijspaleis. Hanneke en Natalie speelden prinses Anne en haar hofdame. Roel en Rick probeerden de weg naar het ijspaleis te versperren. Hanneke, Natalie en Rogier probeerden juist alle obstakels te overwinnen om bij het ijspaleis te komen. Zij rende samen met Roel en Rick het schoolplein over. Steeds verzonnen ze nieuwe obstakels voor de anderen. Vaak verzonnen ze opdrachten die